

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžp/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	8011200862
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8011200862.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobkyne : K. I., bytom Q. X, H., zastúpenej JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom so sídlom v Humennom, Kukorelliho 1505/50, proti žalovanému : Okresný úrad Prešov, Nám. mieru 2, Prešov, za účasti 1) K. P., bytom V. XXX, 2) Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p., Odštepny závod Košice, Ďumbierska 14, Košice, 3) Obce Olka, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1/2011/01159-002/BE z 30. augusta 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/71/2011-39 z 18. januára 2013, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/71/2011-39 z 18. januára 2013 p o t v r d z u j e.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 81,46 € k rukám jej právneho zástupcu, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Ďalším účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 18. januára 2013, č. k. 3S/71/2011-39, podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 30. augusta 2011, č. 1/2011/01159-002/BE v spojení s rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Humennom, pracovisko Medzilaborce zo dňa 2. júna 2011, č. 2011/00258-008-ŠK a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Prvostupňový správny orgán svojim rozhodnutím ako príslušný správny orgán podľa ust. § 5 ods. 1 zák. č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 525/2003 Z. z.“) a ako príslušný orgán štátnej vodnej správy podľa ust. § 61 písm. a/ v spojení s ust. § 43 ods. 7 zák. č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene a doplnení zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „vodný zákon“ alebo „zák. č. 364/2004 Z. z.“) na základe žiadosti

Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p., Odštepny závod Košice, podľa ust. § 46 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“) určil v súlade s ust. § 43 ods. 2 vodného zákona koryto vodného toku Dielec v k. ú. V. a jeho hranice :

a) vodný tok Dielec v k. ú. V. preteká po pozemku parcela č. KN-C XXX/X, ktorý je v katastri nehnuteľností Medzilaborce na liste vlastníctva č. XXX evidovaný ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok. Tento pozemok je korytom vodného toku Dielec v k. ú. V. a jeho hranica medzi pozemkami parc. č. KN-C XXX, XXX a XXX tvorí hranicu koryta vodného toku Dielec v k. ú. V.

b) vodný tok Dielec v k. ú. V. preteká po pozemku parc. č. KN-C XXX/X, a po pozemku parc. č. KN-C XXX/X, ktoré sú v katastri nehnuteľností Medzilaborce na liste vlastníctva č. XX a XXX evidované ako vodné plochy so spôsobom využitia pozemkov ako vodný tok. Tieto pozemky sú korytom vodného toku Dielec v k. ú. V. a ich hranice medzi pozemkami parc. č. KN-C XXX/X, XXX/X a XXX tvoria hranicu koryta vodného toku Dielec v k.ú. V..

Žalovaný správny orgán svojim rozhodnutím ako príslušný orgán štátnej správy podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a/ a ust. § 6 ods. 3 zák. č. 525/2003 Z. z. v správnom konaní podľa ust. § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zmenil výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu tak, že podľa ust. § 43 ods. 7 vodného zákona určil hranice vodného toku Dielec v k. ú. R. V. tak, že :

a) vodný tok Dielec v k. ú. R. V. preteká po pozemku parcela č. KN-C XXX/X, ktorý je v katastri nehnuteľností na LV č. XXX evidovaný ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok. Tento pozemok je v súlade s ustanovením § 43 ods. 2 vodného zákona, korytom vodného toku Dielec v k. ú. R. V. a jeho hranica s pozemkami parc. č. KN-C XXX, XXX a XXX tvorí ľavostrannú hranicu koryta vodného toku Dielec v k. ú. R. V..

b) vodný tok Dielec v k. ú. R. V. preteká po pozemku parc. č. KN-C XXX/X, ktorý je v katastri nehnuteľností na LV č. XX evidovaný ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok. Tento pozemok je, v súlade s ustanovením § 43 ods. 2 vodného zákona, korytom vodného toku Dielec v k. ú. R. V. a jeho hranica s pozemkami parc. č. KN-C XXX/X, XXX/X a XXX tvorí pravostrannú hranicu koryta vodného toku Dielec v k. ú. R. V..

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania v sume 220,56 €.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že po preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, nakoľko zistenie skutkového stavu považoval za nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd na základe citovaných ustanovení § 73 ods. 1 v spojení s ust. § 73 ods. 17, § 43 ods. 2, 7 vodného zákona a ust. § 32 ods. 1,2, 33 ods. 1, 2 správneho poriadku dospel k záveru o nedostatočne zistenom skutkovom stave a postihnutí rozhodnutí vadou, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Uviedol, že podkladom pre rozhodnutie sú aj návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, čo znamená, že ak sa účastník konania nemal možnosť vyjadriť k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia, prípadne nemal možnosť navrhnúť ich doplnenie dopustil sa závažného procesného pochybenia a takýto postup správneho orgánu vyvoláva aj vážne pochybnosti o spoľahlivo a presne zistenom skutkovom stave a teda o zákonnosti rozhodnutia. Skonštatoval, že uvedené sa vzťahuje aj na znalecké dokazovanie a právo účastníka konania sa vyjadriť k znaleckému posudku aj k jeho podkladom. Toto procesné pochybenie nenapravil ani odvolací orgán v odvolacom konaní tým, že napríklad dodatočne by umožnil žalobkyni vyjadriť sa k všetkým podkladom rozhodnutia vrátane znaleckého posudku v rámci odvolacieho konania, a keďže rozhodol na základe aj iných zistení a skutočností než prvostupňový správny orgán a neoboznámil s nimi žalobkyňu, dopustil sa rovnakého procesného pochybenia ako prvostupňový správny orgán. Krajský súd taktiež s poukazom na znenie ust. § 47 ods. 1,3, 59 ods. 1 a

§ 60a správneho poriadku skonštatoval, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko žalovaný, hoci vytýkal prvostupňovému správny orgán, že sa nedostatočne vysporiadal s námietkami účastníčky konania a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, sa taktiež v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s námietkou žalobkyne, ktorou poukazovala na skoršie rozhodnutie v tej istej veci, v ktorej správny orgán konanie zastavil, lebo žiadateľ nepredložil odborný posudok so zameraním na klimatické podmienky a vodné pomery v predmetnej lokalite, spracovaný odborne spôsobilou osobou. Tým, že správne orgány neumožnili žalobkyni vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, ani k novým skutočnostiam na ktoré poukazoval žalovaný a ani sa dostatočne nevysporiadali s námietkou žalobkyne, ktorá vytýkala správnym orgánom, že sa v potrebnom rozsahu nezaoberali problematikou brehových čiar vodného toku, dospel krajský súd k záveru o potrebe zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., keďže prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako vecne správne potvrdí. V súvislosti s konštatovaním krajského súdu ohľadne vytýkaného vážneho procesného pochybenia a nespoľahlivo zisteného skutkového stavu správnymi orgánmi, žalovaný namietal, že žalobkyňa bola listom zo dňa 20. apríla 2011, č. 2011/00258-004 upovedomená o začatí správneho konania vo veci určenia hranice prirodzeného vodného toku Dielec v k. ú. V. podľa ust. § 43 ods. 7 vodného zákona, pričom bola zároveň upozornená, že do podkladových materiálov je možné nahliadnuť v priebehu správneho konania. Znalecký posudok č. 1/2007 vypracovaný p. H. bol od začiatku súčasťou spisového materiálu do ktorého mala žalobkyňa možnosť nahliadnuť v priebehu správneho konania. Taktiež bola na ústnom pojednávaní spojenom s miestnou ohliadkou upozornená na to, že v súlade s ust. § 33 správneho poriadku môže uplatniť svoje pripomienky a námety k predmetu konania a k podkladom pre určenie hranice prirodzeného vodného toku Dielec v k. ú. V., teda konštatoval, že mala možnosť sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Zo zápisnice z ústneho pojednávania konaného dňa 17. mája 2011 vyplýva, že žalobkyňa uviedla, že sa vyjadrí písomne a žiadala o znalecký posudok k určeniu hranice vodného toku. Písomné vyjadrenie žalobkyne bolo správny orgán doručené dňa 24. mája 2011 a odvolací orgán sa s návrhmi žalobkyne vysporiadal v odôvodnení druhostupňového rozhodnutia.

K ďalšej vade vytýkanej krajským súdom, že sa žalovaný nevysporiadal s námietkou žalobkyne, v ktorej poukazovala na skoršie rozhodnutie v tej istej veci, v ktorom správny orgán konanie zastavil lebo žiadateľ nepredložil odborný posudok so zameraním na klimatické podmienky a vodné pomery v predmetnej lokalite, žalovaný poukázal na časť vyjadrenia žalobkyne ohľadne uvedeného a zdôraznil, že podľa jeho názoru nemožno túto časť vyjadrenia považovať za námietku k prebiehajúcej konaniu, skôr za konštatovanie, týkajúce sa predchádzajúceho konania v roku 2009. Poukázal na rozpor vyplývajúci zo zápisnice z ústneho pojednávania zo 17. mája 2011, kde žalobkyňa žiadala o znalecký posudok k určeniu hranice vodného toku s jej vyjadrením zo dňa 18. mája 2011, v ktorom uviedla, že Slovenský vodohospodársky podnik š.p. podal žiadosť o určenie hranice prirodzeného koryta vodného toku, poukazoval pri tom na znalecký posudok znalca - geodeta vypracovaný v inom - súdnom konaní a za iným účelom. Žalovaný v tejto súvislosti podotkol, že rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán rešpektujúc zároveň zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania. Požadovanie ďalšieho odborného posudku pre rozhodnutie v danej veci nebolo podľa názoru žalovaného opodstatnené, nakoľko popri iných podkladoch bol k rozhodnutiu dostačujúci znalecký posudok č. 1/2007 vypracovaný p. H., ktorý sa zaoberal vytýčením hraníc pozemkov vodnej plochy v k. ú. V.. Okrem toho žalovaný uviedol, že z názvu požadovaného znaleckého posudku v konaní v roku 2009 nebolo zrejmé, čo malo byť obsahom posudku a ako by tento vplýval na rozhodnutie správneho orgánu vo veci určenia hranice vodného toku Dielec v k. ú. R. V., čo prvostupňový správny orgán podľa jeho názoru správne vyhodnotil a nepožadoval preto odborný posudok so zameraním na klimatické podmienky a vodné pomery v predmetnej lokalite.

Podľa názoru žalovaného prvostupňový správny orgán mohol vo veci určenia hranice koryta vodného toku Dielec rozhodnúť už v prvom konaní na základe podkladov z katastra nehnuteľností, poznania

terénu, vytýčených hraníc pozemku žalobkyne, ako aj z podkladov uvedených v znaleckom posudku č. 1/2007, aj keď tento posudok bol vypracovaný v inom - súdom konaní. Tento znalecký posudok je podľa názoru žalovaného dostatočným podkladom pre určenie hranice prirodzeného vodného toku Dielec v k. ú. R. V.. Vzhľadom na podklady zo znaleckého posudku - hlavne kópia pôvodnej katastrálnej mapy, kópia katastrálnej mapy z roku 1969, ktorá poukazuje na priebeh vodného toku Dielec (parc.č. XXX) pred odčlenením parcely XXX/X a XXX/X z parcely XXX, miestne ohliadky, záznam správcu toku, podľa žalovaného v danej veci nebolo potrebné ďalšie dokazovanie.

Žalovaný k tomu, že neumožnil žalobkyni vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, ani k novým skutočnostiam na ktoré poukazoval samotný žalovaný v preskúvanom rozhodnutí - ktoré mu vytýkal krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia - uviedol, že rozhodoval na základe dokladov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli prvostupňového správneho orgánu, s ktorými sa mala možnosť žalobkyňa oboznámiť. Rozhodnutia Okresného súdu v Humennom sp. zn. 8C/94/2006-201 z 24. novembra 2009 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 32/2010 z 15. novembra 2010, z ktorých odvolací orgán citoval boli založené do administratívneho spisu právnym zástupcom žalobkyne, ako prílohy k odvolaniu. Vzhľadom na to, nebolo žalovanému správne mu celkom jasné, k akým novým skutočnostiam malo byť žalobkyni umožnené vyjadriť sa a aké resp. ktoré relevantné súdne rozhodnutia mienil krajský súd. Skonštatoval, že znalecký posudok, ktorý bol jedným z podkladov rozhodnutia, bol súčasťou spisového materiálu ako v prvom konaní v roku 2009, tak aj v predmetnom konaní. Záverom poukázal žalovaný na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 155/2012-11 v ktorom sa uvádza nasledovné : „zo znenia § 33 ods. 2 správneho poriadku a z výkladu sledujúceho účel uvedeného ustanovenia vyplýva, že správny orgán je povinný dať možnosť, teda je povinný poskytnúť primeraný priestor na to, aby sa účastník oboznámil s podkladom rozhodnutia. Účastník konania je ale sám zodpovedný za to, či túto možnosť využije"... "žalovaný, ako správny orgán, postupoval v správnom konaní v súlade s právnou normou ustanovenou v § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 správneho poriadku, keďže umožnil, aby sa žalobca mohol pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, a teda nemožno považovať za procesné pochybenie postup žalovaného, keď nevyzval opätovne žalobcu na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia, keďže výklad právnej normy ustanovenej v ust. § 33 je potrebné vykonávať na základe logického a rozumného uváženia vzhľadom na konkrétne okolnosti individuálne v každej veci".

K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa a ďalší účastníci konania v 1 až 3 rade.

Z vyjadrenia žalobkyne je zrejmé, že rozhodnutie krajského súdu považovala za vecne správne a preto ho i navrhla potvrdiť a zaviazat žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania v sume 81,46 €. Podľa jej názoru žalovaný zavádza súd, keď tvrdí, že znalecký posudok č. 1/2007 bol súčasťou spisového materiálu od začiatku, pričom zo samotného rozhodnutia žalovaného (str. 3 ods. 4) vyplýva, že posudok bol doložený v inom vodoprávnom konaní, a to začatom na základe žiadosti zo dňa 3. novembra 2009, ktoré bolo rozhodnutím č. ŠVS-2010/00009-008-Re zo dňa 20. apríla 2010 právoplatné zastavené. Žalobkyňa nemala vedomosť o tom, že žalovaný bude pri rozhodovaní vychádzať z posudku vypracovaného v rámci občianskoprávneho konania, kde bola riešená iná právna vec a že žalovaný na dôvody pre ktoré bolo označené vodoprávne konanie zastavené nebude prihliadať.

Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/255/2010 z 24. marca 2011, z ktorého vyplýva, že „výklad právnej normy ustanovenej v § 33 správneho poriadku nemožno vykonať formalisticky, ale vzhľadom na konkrétne okolnosti v každej individuálnej veci".

Žalobkyňa uviedla, že v konaní nebola pasívna, v písomnom podaní, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 24. mája 2011 žiadala žalobkyňa o spracovanie odborného posudku so zameraním na klimatické podmienky a vodné pomery, pričom správne orgány nevykonali ňou navrhnutý dôkaz a ani sa v odôvodnení rozhodnutí s jej návrhom nevysporiadali.

K. P., ako zúčastnená osoba v 1) rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím krajského súdu a plne sa stotožnil s podaným odvolaním, ako aj s rozhodnutiami správnych orgánov. Záverom vyjadril presvedčenie, že odvolací súd po posúdení vyhovie podanému odvolaniu a nesprávne rozhodnutie krajského súdu zmení a sám rozhodne tak, že rozhodnutie žalovaného potvrdí.

Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., ako zúčastnená osoba v 2) rade sa taktiež stotožnil s rozhodnutím žalovaného správneho orgánu s tým, že skonštatoval, že znalecký posudok vypracovaný p. H., bol síce vypracovaný k inému súdnemu sporu, avšak bol predložený v konaní z dôvodu ekonomickej hospodárnosti.

Obec Olka ako zúčastnená osoba v 3) rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu skonštatovala, že medzi žalobcom a žalovaným pretrváva silne narušený susedský vzťah. Uviedla, že v predmetnej veci síce vydávala stanoviská, avšak spor bol ďalej vedený medzi žalovaným a žalobcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. apríla 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu - vychádzajúc z argumentácie žalobkyne obsiahnutej v žalobe - bolo posúdiť, či v preskúmvanej veci bol zo strany správnych orgánov dôsledne dodržaný zákonný postup upravený v správnom poriadku v jeho ustanovení § 33 ods. 2, v zmysle ktorého správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Za účelom posúdenia zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v predmetnej veci, bolo potrebné skúmať, či žalobkyňa bola ukrátená na svojich právach, ktorými ako účastníčka správneho konania v zmysle citovaného ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku disponovala.

Zo žaloby je zrejmé, že námietky žalobkyne sa v podstate týkali rozsahu dokazovania pred správnym orgánom, ktorý ako podklad pre svoje rozhodnutie použil znalecký posudok č. 1/2007 z 12. marca 2007, ktorý bol vypracovaný znalcom X. H., pre účely občianskoprávneho konania vedeného na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 8C 94/2006.

Za stavu, že správny orgán mienil v rámci správneho konania ako podklad pre svoje rozhodnutie použiť znalecký posudok, vyhotovený pôvodne pre účely súdneho konania, bolo jeho povinnosťou dať účastníkom správneho konania možnosť zaujať k uvedenému znaleckému posudku svoje stanovisko. Skutočnosť, že obsah znaleckého posudku z iného konania bol žalobkyni známy, neznamená, že bol automaticky použiteľný aj v rámci preskúmvanej veci. Podľa názoru odvolacieho súdu len paušálne poukazovanie na znalecký posudok spred niekoľkých rokov nemôže byť postačujúce.

Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia /§ 250i ods. 1 O.s.p./.

Za týmto účelom bolo potrebné zo strany správneho orgánu minimálne predvolať znalca na ohliadku s tým, aby sa na mieste samom, za prítomnosti ostatných účastníkov konania vyjadril, či závery jeho znaleckého posudku zodpovedajú skutočnému stavu, resp. či sú akceptovateľné pre účely predmetného správneho konania, či ich treba prípadne doplniť a zároveň dať účastníkom konania možnosť vyjadriť sa, klásť otázky znalcovi, prípadne navrhnúť ďalšie dôkazy za účelom riadneho zistenia skutočného stavu veci, dôsledne pritom zachovať zákonný postup a všetky uvedené skutočnosti tiež zápisnične zaznamenať.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od jeho logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu, by preto bolo úplne nadbytočné v preskúmvanej veci opakovať účastníkom známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil spôsobom spĺňajúcim v plnom rozsahu zákonné požiadavky v zmysle § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni ich náhradu priznal v uplatnenej výške za jednej úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 60,07 € podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a režijný paušál vo výške 7,81 € podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., celkom 67,88 € + 20% DPH = 81,46 €.

Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania odvolací súd ďalším účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pričom žiaden z ďalších účastníkov si náhradu trov odvolacieho konania ani neuplatnil.

Podľa § 1 písm. b/ zákona č. 345/2012 Z. z., o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bol s účinnosťou od 1. januára 2013 Krajský úrad životného prostredia v Prešove zrušený a jeho pôsobnosť prešla v zmysle § 2 ods. 1 cit. predpisu na obvodný úrad v sídle kraja.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1. októbra 2013, obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona.

V zmysle uvedeného najvyšší súd postupujúc podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 107 ods. 4 O.s.p. konal ďalej s právnym nástupcom zaniknutého žalovaného, ktorým je okresný úrad.

Podľa § 250j ods. 7 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.